

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

2. prosince 2004^{*}

Ve věci C-226/03 P,

jejímž předmětem je opravný prostředek podle článku 56 Statutu Soudního dvora
podaný dne 22. května 2003,

José Martí Peix SA, se sídlem v Huelva (Španělsko), zastoupená J.-R. García-
-Gallardem Gil-Fournierem a D. Domínguezem Pérezem, avocats,

účastník řízení podávající opravný prostředek (navrhovatelka),

příčemž dalším účastníkem řízení je:

Komise Evropských společenství, zastoupená S. Pardo Quintillán, jako zmocněn-
kyní, a J. Guerrou Fernándezem, avocat, s adresou pro účely doručování
v Lucemburku,

^{*} Jednací jazyk: španělština.

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, J.-P. Puissochet a N. Colneric (zpravodaj), soudci,

generální advokát: A. Tizzano,

vedoucí soudní kanceláře: M. Múgica Azarmendi, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 10. června 2004,

s ohledem na vyjádření předložená účastníky řízení,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 7. září 2004,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Ve svém opravném prostředku společnost José Martí Peix SA (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje zrušení rozsudku Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 13. března 2003, José Martí Peix v. Komise (T-125/01, Recueil,

s. II-865, dále jen „napadený rozsudek“), kterým Soud zamítl její žalobu směřující ke zrušení rozhodnutí Komise ze dne 19. března 2001 ohledně snížení podpory poskytnuté žalobkyni v roce 1991 pro projekt založení španělsko-angolské společnosti se smíšenou účastí v oblasti rybolovu a kterým se žalobkyni ukládá vrátit Komisi částku 639 520 EUR (dále jen „napadené rozhodnutí“).

Právní rámec

- 2 Článek 44 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 4028/86 ze dne 18. prosince 1986 o opatřeních Společenství pro zlepšení a přizpůsobení struktur odvětví rybolovu a akvakultury (*neoficiální překlad*) (Úř. věst. L 376, s. 7) stanoví:

„Po celou dobu intervence Společenství předává orgán nebo organizace určená k tomuto účelu dotčeným členským státem Komisi na její žádost jakýkoliv doklad nebo dokument prokazující, že finanční nebo jiné podmínky uložené pro každý projekt jsou splněny. Komise může podle řízení stanoveného v článku 47 rozhodnout o přerušení, snížení nebo odnětí podpory:

— pokud projekt nebyl realizován tak, jak bylo stanoveno, nebo

— pokud nebyly splněny některé stanovené podmínky nebo

- pokud příjemce podpory v rozporu s informacemi obsaženými ve své žádosti a převzatými do rozhodnutí o udělení finanční podpory nezačne ve lhůtě jednoho roku od oznámení tohoto rozhodnutí realizovat práce nebo pokud neposkytl před uplynutím této lhůty dostatečné záruky, že projekt bude realizován, nebo

- pokud příjemce podpory neukončí práce ve lhůtě dvou let od jejich zahájení, s výjimkou případu vyšší moci.

Rozhodnutí je oznámeno dotčenému členskému státu a příjemci podpory.

Komise zajistí navrácení částek, jejichž poskytnutí nebylo nebo není odůvodněno.“
(*neoficiální překlad*)

- 3 Články 1 a 3 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, s. 1; Zvl. vyd. 01/01, s. 340) stanoví:

„Článek 1

1. Pro účely ochrany finančních zájmů Evropských společenství se přijímají obecná pravidla týkající se stejnorodých kontrol a správních opatření a sankcí postihujících nesrovnalosti s ohledem na právo Společenství.

2. „Nesrovnalostí“ se rozumí jakékoli porušení právního předpisu Společenství vyplývající z jednání nebo opomenutí hospodářského subjektu, v důsledku kterého je nebo mohl být poškozen souhrnný rozpočet Společenství nebo rozpočty Společenstvím spravované, a to buď snížením nebo ztrátou příjmů z vlastních zdrojů vybíraných přímo ve prospěch Společenství, nebo formou neoprávněného výdaje.

[...]

Článek 3

1. Promlčecí doba pro zahájení stíhání činí čtyři roky od okamžiku, kdy došlo k nesrovnalosti uvedené v čl. 1 odst. 1. Odvětvové předpisy mohou stanovit i kratší lhůtu, která však nesmí být kratší než tři roky.

V případech pokračujících nebo opakovaných nesrovnalostí běží promlčecí doba ode dne, ke kterému nesrovnalost skončila. V případech víceletých programů běží promlčecí doba v každém případě až do definitivního ukončení programu.

Promlčecí doba pro stíhání se přerušuje každým úkonem příslušného orgánu oznámeným dané osobě, který se týká vyšetřování nebo řízení o nesrovnalosti. Promlčecí doba začíná znovu běžet od provedení každého úkonu způsobujícího přerušování.

Promlčení však nastane nejpozději ke dni, v němž uplynula lhůta rovnající se dvojnásobku promlčecí doby, aniž příslušný orgán uložil sankci, s výjimkou případů, kdy bylo řízení podle čl. 6 odst. 1 pozastaveno.

[...]"

Skutkový základ sporu

- 4 Skutkový základ sporu před Soudem prvního stupně je vyložen v bodech 11 až 34 napadeného rozsudku následujícím způsobem:

„11. V říjnu 1991 [žalobkyně] prostřednictvím španělských orgánů předložila Komisi v rámci projektu založení španělsko-angolské společnosti se smíšenou účastí v oblasti rybolovu žádost o finanční podporu Společenství založenou na nařízení č. 4028/86. Tento projekt předvídal převod tří lodí, Pondal, Periloja a Sonia Rosal, za účelem činnosti rybolovu na společnost se smíšenou účastí založenou žalobkyní, portugalskou společností Iberpesca-Sociedades de Pesca Ltda a angolským společníkem Empromar N'Gunza.“

12. Rozhodnutím ze dne 16. prosince 1991 (dále jen „rozhodnutí o udělení podpory“) Komise projektu uvedenému v předchozím bodě (projekt SM/ESP/17/91, dále jen „projekt“) udělila podporu Společenství v maximální výši

1 349 550 ecu. Toto rozhodnutí stanovilo, že Španělské království doplní podporu Společenství podporou 269 910 ecu.

13. V listopadu 1992 byla založena a zaregistrována v Luandě, Angole, společnost se smíšenou účastí nazvaná Ibermar Empresa de Pesca Ltda. V prosinci 1992 byly uvedené tři lodě společnosti se smíšenou účastí zaregistrovány v přístavu Luanda.
14. Rozhodnutím ze dne 12. května 1993 Komise na žádost žalobkyně přijala rozhodnutí pozměňující rozhodnutí o udělení podpory. Změna spočívala v tom, že, co se týče společníka z nečlenské země Společenství, byla Empromar N'Gunza nahrazena společností Marang, Pesca a Industrias de Pesca Ltda.
15. Dne 18. května 1993 Komise obdržela prostřednictvím španělských orgánů žádost o vyplacení první části podpory s datem 10. května 1993. Tuto žádost doprovázela série dokumentů a osvědčení týkajících se založení společnosti se smíšenou účastí, zaregistrování lodí v přístavu Luanda, jejich vyškrtnutí z registru Společenství a obdržení vyžadovaných povolení k rybolovu.
16. Dne 24. června 1993 Komise vyplatila 80 % podpory.
17. Dne 20. května 1994 žalobkyně podala španělským orgánům žádost o vyplacení zbývajících částí podpory. Tuto žádost doprovázela první pravidelná zpráva

pokrývající období činnosti mezi 20. dubnem 1993 a 20. dubnem 1994. V této zprávě bylo uvedeno zejména následující:

„Naše dlouhodobé cíle musely být změněny z důvodu ztroskotání lodi Pondal dne 20. července 1993. Okamžitě jsme požádali orgány odpovědné za rybolov v Angole o její nahrazení jinou lodí naší flotily, ale v době, kdy je psána tato zpráva, jsme dosud neobdrželi povolení přistoupit k tomuto nahrazení.“

18. Komise obdržela žádost uvedenou v předchozím bodě dne 7. září 1994 a přistoupila k vyplacení zbývající části podpory dne 14. září 1994.
19. Dne 6. listopadu 1995 Komise obdržela druhou pravidelnou zprávu ze dne 19. června 1995 pokrývající období činnosti mezi 20. květnem 1994 a 20. květnem 1995. Tato zpráva uváděla ztroskotání lodi Pondal dne 20. července 1993 a potíže, se kterými se setkala při nahrazení této lodi z důvodu zdrženlivosti angolských orgánů.
20. Vzhledem k tomu, že Komise neobdržela třetí pravidelnou zprávu o činnosti, požádala dopisem ze dne 20. prosince 1996 o vysvětlení této záležitosti španělské orgány, které jí odpověděly dopisem ze dne 22. ledna 1997, že tato zpráva se právě vypracovává.
21. Španělské orgány obdržely dne 20. února 1997 dopis žalobkyně ze dne 31. ledna 1997, ve kterém bylo poukazováno na potíže při řízení společnosti se smíšenou účastí spojené s požadavky angolského společníka, a z důvodu těchto potíží

žádáno o změnu nečlenské země Společenství pro lodě Periloja a Sonia Rosal. Žalobkyně v tomto dopise oznámila převedení těchto dvou lodí na společnost se smíšenou účastí Peix Camerún SARL a žádala o povolení dodat třetí pravidelnou zprávu o činnosti v souvislosti s výše uvedenou společností.

22. Španělské orgány předaly dopisem ze dne 4. února 1997, doručeným Komisi dne 5. března 1997, žádosti žalobkyně s příslušnými dokumenty, přičemž prohlásily, že jsou těmto žádostem příznivě nakloněny.
23. Komise dne 4. dubna 1997 španělským orgánům odpověděla, že třetí pravidelná zpráva o činnosti měla být předložena v září 1996, a že v důsledku toho měla být zpráva předložena jako pokračování předchozích zpráv, a nikoli v nové perspektivě navrhované žalobkyní.
24. Dopisem ze dne 18. června 1997 Komise požádala španělské orgány, aby třetí pravidelnou zprávu o činnosti předložila co nejdříve.
25. Třetí pravidelná zpráva o činnosti pokrývající období mezi 20. květnem 1995 a 20. květnem 1996 byla Komisi doručena v září 1997. Popisuje chování angolského společníka zabraňující pokračovat v běžné činnosti rybolovu. Bylo uvedeno, že k poslednímu vyložení ryb pocházejících z Angoly došlo v březnu 1995 a že s ohledem na potíže spojené s výše uvedeným chováním se společníci ze zemí Společenství rozhodli prodat své podíly ve společnosti se smíšenou účastí angolskému společníkovi a odkoupit lodě, které měly sloužit tomuto

projektu. Zpráva uváděla, že poté, co byly lodě odkoupeny, byly převedeny žalobkyní do přístavu Nigérie, kde byly opravovány až do roku 1996.

26. Dopisem ze dne 6. března 1998 žalobkyně poskytla španělským orgánům jako odpověď na jejich žádost ze dne 26. února 1998 vysvětlení ohledně realizace projektu. V tomto dopise bylo uvedeno, že lodě společnosti se smíšenou účastí opustily angolské vody v průběhu prvního čtvrtletí roku 1995. Z dokumentů přiložených k tomuto dopisu vyplývalo, že převod podílů rejdařů Společenství ve společnosti se smíšenou účastí na angolského společníka je datován k 3. únoru 1995.
27. Dopisem ze dne 26. června 1998 Komise žádala španělské orgány o informace týkající se stavu projektu. Tyto orgány jako odpověď Komisi zaslaly dne 2. července 1998 dopis žalobkyně ze dne 6. března 1998.

Postup před zahájením soudního řízení

28. V dopise ze dne 26. července 1999 zaslaném žalobkyni a španělským orgánům p. Cavaco, generální ředitel generálního ředitelství Komise pro rybolov (GŘ XIV), oznámil, že v souladu s čl. 44 odst. 1 nařízení č. 4028/86 Komise rozhodla snížit podporu původně udělenou projektu z toho důvodu, že v rozporu s požadavky stanovenými tímto nařízením a nařízením č. 1956/91 společnost se smíšenou účastí nevyužívala po dobu tří let zdroje rybolovu nečlenské země Společenství, která byla uvedena v rozhodnutí o udělení podpory. Co se týče lodi Pondal, tento dopis uváděl, že z dokumentů, které Komise obdržela, bylo možno usoudit, že tato loď vykonávala činnost od 20. dubna do 20. července 1993, dne ztroskotání, tedy po dobu tří měsíců, což odůvodňuje snížení podpory o 160 417

ecu. Bylo však doplněno, že výpočet Komise je podroben předložení důkazů, že výše uvedené ztroskotání je případem vyšší moci. Co se týče lodí Periloja a Sonia Rosal, bylo uvedeno, že z informací, které má Komise k dispozici, vyplývá, že tyto dvě lodě vykonávaly činnost v angolských vodách na účet společnosti se smíšenou účastí mezi 20. dubnem 1993 a 20. dubnem 1994 a mezi 20. květnem 1994 a 3. únorem 1995, dnem prodeje podílu žalobkyně v této společnosti, tedy celkově během období 21 měsíců, což odůvodňuje snížení podpory o 114 520 ecu. Celkové snížení požadované Komisí bylo tedy ve výši 274 937 ecu, což byla částka, ohledně které Komise zamýšlela požadovat vrácení ze strany žalobkyně vzhledem k tomu, že ta již obdržela celkovou částku podpory. Dopis uváděl, že v případě absence formálního souhlasu žalobkyně s navrhovaným řešením do 30 dnů bude Komise pokračovat v řízení o snížení podpory.

29. Dne 5. října 1999 žalobkyně zaslala Komisi svůj komentář k jejímu dopisu ze dne 26. července 1999. Poskytla v podstatě údaje, které měly prokázat, že ztroskotání lodě Pondal byl případ vyšší moci, a uvedla, že měla v úmyslu tuto loď nahradit jinou lodí své flotily, ale že to nebylo možné z důvodu postoje angolských orgánů. Co se týče lodí Periloja a Sonia Rosal, vysvětlila, že potíže vyvolané angolským společníkem ji přinutily převést činnost těchto lodí do kamerunských vod. Upřesnila, že tato změna byla španělským orgánům oznámena v lednu 1997. Zdůraznila, že formality vyžadované pro založení a výkon činnosti společnosti se smíšenou účastí byly splněny a že činnosti této společnosti byly zaměřeny na přednostní zásobení trhu Společenství.

30. Dne 9. listopadu 1999 se konala schůze Komise s žalobkyní.

31. Po této schůzi žalobkyně Komisi dne 18. února 2000 zaslala vyjádření, ve kterém se dovolala promlčení skutečností odhalených Komisí a tvrdila existenci porušení zásady náležité péče a řádného úředního postupu.

32. Dopisem ze dne 25. května 2000 zaslaným žalobkyni a španělským orgánům p. Smidt, generální ředitel GŘ Komise pro rybolov, vyložil, že po shlednutí dokumentů předložených žalobkyní dne 5. října 1999 vyšlo najevo, že ke ztroskotání lodi Pondal došlo dne 13. ledna 1993, a nikoliv dne 20. července 1993, jak to žalobkyně až doposud uváděla Komisi, a že za těchto podmínek nepřítomnost zmínky o tomto ztroskotání v žádosti o zaplacení první části podpory předložené žalobkyní v květnu 1993 a uvedení 20. července 1993 jako data tohoto ztroskotání v první a druhé pravidelné zprávě o činnosti společnosti se smíšenou účastí je nesrovnalostí, která odůvodňuje odnětí té části podpory, která se týkala dotčené lodi. Vzhledem k tomu, že tato část podpory odpovídala 525 000 ecu, a vzhledem k tomu, že Komise potvrdila své stanovisko vyjádřené dne 26. července 1999 v tom, co se týče druhých dvou lodí společnosti se smíšenou účastí, bylo v tomto dopise stanoveno, že celková částka snížení podpory bude 639 520 ecu. Dopis vyjadřoval rovněž námitky Komise vzhledem k tvrzením žalobkyně ohledně promlčení opatření vedoucích ke stanovenému snížení a navrácení podpory. Uváděl, že v případě, že žalobkyně neoznámí souhlas s navrhovaným řešením nebo skutečnosti odůvodňující změnu postoje Komise do 30 dnů, bude Komise pokračovat v řízení o snížení a zpětném vymáhání podpory.

33. Dne 10. července 2000 žalobkyně Komisi zaslala připomínky k jejímu dopisu ze dne 25. května 2000. V podstatě, co se týče lodi Pondal, uváděla, že ztroskotala dne 13. ledna 1993, avšak k jejímu vyškrtnutí z angolského rejstříku došlo až dne 20. července 1993, což vysvětluje nepřítomnost zmínky o ztroskotání v žádosti o zaplacení první části podpory a odkazu na toto datum v první pravidelné zprávě o činnosti. Co se týče druhých dvou lodí, uplatňovala, že je prokázáno, že

oznámila změnu nečlenské země Společenství španělským orgánům v lednu 1997. Rovněž tvrdila, že v této věci jednala v dobré víře.

34. Dne 19. března 2001 Komise přijala rozhodnutí snižující podporu udělenou projektu na 710 030 eur a nařídila žalobkyni, aby jí vrátila částku 639 520 eur [...].“

Napadený rozsudek

5 Navrhovatelka dne 8. června 2001 podala v kanceláři Soudu proti Komisi žalobu na zrušení napadeného rozhodnutí podle článku 230 ES.

6 Napadeným rozsudkem Soud žalobu zamítl jako neopodstatněnou.

7 Soud v bodech 81 až 95 napadeného rozsudku zkoumal žalobní důvod žalobkyně založený na čl. 3 odst. 1 nařízení č. 2988/95 a vycházející z promlčení skutečností:

„81. Co se v první řadě týče skutkových okolností ztroskotání lodi Pondal, je třeba připomenout, že nesrovnalost správně konstatovaná v napadeném rozhodnutí spočívá ve skutečnosti, že žalobkyně nejdříve zatajila toto ztroskotání a poté

sdělila jeho chybné datum. Na chování vytýkané žalobkyni v souvislosti se ztroskotáním lodi Pondal musí být pohlíženo jako na pokračující nesrovnalost ve smyslu čl. 3 odst. 1 druhého pododstavce nařízení č. 2988/95 v tom, že mělo tentýž předmět, tedy nesplnění oznamovací povinnosti a povinnosti loajality, co se týče tohoto ztroskotání, žalobkyní. Je tedy namístě v souladu s tímto ustanovením shledat, že co se týče nesrovnalosti týkající se lodi Pondal, promlčecí doba začala běžet ,ode dne, ke kterému nesrovnalost skončila‘.

82. V tomto ohledu, i když žalobkyně sice v první pravidelné zprávě o činnosti společnosti se smíšenou účastí zaslané španělským orgánům dne 20. května 1994 oznámila, že došlo ke ztroskotání lodi Pondal, bylo to však, jak připustila při jednání, až v písemném podání ze dne 5. října 1999 obsahujícím její vyjádření k dopisu Komise ze dne 26. července 1999, kdy poprvé Komisi oznámila přesné datum tohoto ztroskotání, tedy dne 13. ledna 1993, a nikoliv dne 20. července 1993, jak až doposud uváděla. Za těchto podmínek je na místě shledat, že nesrovnalost spojená s nesplněním oznamovací povinnosti a povinnosti loajality ohledně ztroskotání lodi Pondal žalobkyní skončila dne 5. října 1999. Žalobkyně za těchto podmínek nemůže namítat promlčení skutečností konstatovaných v napadeném rozhodnutí v souvislosti s touto lodí.

[...]

91. [...] [S]kutečnosti, které jsou žalobkyni vytýkány ohledně lodí Periloja a Sonia Rosal, musí být považovány za pokračující nesrovnalost ve smyslu čl. 3 odst. 1 druhého pododstavce nařízení č. 2988/95, neboť trvaly až do 20. května 1996, tedy dne, který dle třetí pravidelné zprávy o činnosti společnosti se smíšenou účastí odpovídá konci tříletého období povinné činnosti této společnosti a ke kterému nesrovnalost nabyla definitivně podoby uvedené v napadeném

rozhodnutí, tedy nepřítomnosti činnosti dvou výše uvedených lodí v angolských vodách po dobu patnácti ze 36 měsíců výše uvedeného období. Za těchto podmínek musí být ohledně čtyřleté promlčecí doby v souladu s tímto ustanovením nařízení č. 2988/95 shledáno, že běžela „ode dne, ke kterému nesrovnalost skončila“, v tomto případě tedy od 20. května 1996.

92. Podle čl. 3 odst. 1 třetího pododstavce nařízení č. 2988/95 se promlčecí doba přerušuje každým úkonem příslušného orgánu oznámeným dané osobě, který se týká vyšetřování nebo řízení o nesrovnalosti.
93. Komise v tomto případě zaslala žalobkyni dne 26. července 1999 dopis, ve kterém ji informuje o zahájení řízení o snížení podpory spojené s dotčenými nesrovnalostmi, zejména činností lodí Periloja a Sonia Rosal. Vyplývá z čl. 44 odst. 1 nařízení č. 4028/86 [...], že Komise byla příslušným orgánem ve smyslu ustanovení uvedeném v předchozím bodě pro snížení podpory udělené na základě tohoto nařízení. Ohledně dopisu ze dne 26. července 1999 je nutno mít za to, stejně jako to uvádí sama žalobkyně [...], že se týká vyšetřování výše uvedených nesrovnalostí. Za těchto podmínek musí být na dopis pohlíženo jako na úkon, kterým se přerušuje promlčecí doba ve smyslu čl. 3 odst. 1 třetího pododstavce nařízení č. 2988/95.
94. V důsledku toho, i kdybychom se na základě doslovného výkladu čl. 3 odst. 1 prvního pododstavce nařízení č. 2988/95 domnívali, že čtyřletá promlčecí doba stanovená tímto ustanovením běží, pokud jde o pokračující nesrovnalost, ode dne, ke kterému nesrovnalost skončila, i kdyby se příslušný orgán o ní dozvěděl, jako je tomu v tomto případě, až později, je na místě určit, že zaslání dopisu ze dne 26. července 1999, ke kterému došlo před uplynutím čtyřleté promlčecí

doby, která počala běžet dne 20. května 1996, přerušilo tuto promlčecí dobu, a v důsledku toho začala od 26. července 1999 běžet nová čtyřletá promlčecí doba. Z toho vyplývá, že v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí nebyly skutečnosti zakládající nesrovnalost týkající se lodí Periloja a Sonia Rosal promlčeny.

95. Vzhledem k předchozím úvahám je na místě zamítnout žalobní důvod vycházející z promlčení.“

Návrhy účastníků řízení a důvod zrušení

8 Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr:

- prohlásil tento opravný prostředek za přípustný;
- zrušil napadený rozsudek;
- uložil Komisi náhradu veškerých nákladů řízení jak před Soudním dvorem, tak před Soudem.

9 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zčásti odmítl opravný prostředek jako zjevně nepřipustný nebo jej, podpůrně, zamítl jako neopodstatněný;
- zamítl opravný prostředek ve zbývajících částech jako neopodstatněný;
- podpůrně, jestliže důvod opravného prostředku, jehož se dovolává navrhovatelka, bude přijat, shledal opodstatněnými tvrzení uvedená v páté části písemného odůvodnění Komise [článek 3 nařízení č. 2988/95 nemůže být použit na nesrovnalosti v tomto případě] a zamítl žalobu na zrušení jako neopodstatněnou,
- uložil navrhovatelce náhradu nákladů řízení v prvním a druhém stupni.

- 10 Navrhovatelka na podporu svého opravného prostředku uvádí jediný důvod opravného prostředku vycházející z chybného výkladu pojmu „pokračující nesrovnalost“ uvedeného v čl. 3 odst. 1 druhém pododstavci nařízení č. 2988/95.

K opravnému prostředku

- 11 Navrhovatelka před Soudem uvedla, že napadené rozhodnutí musí být zrušeno, neboť v okamžiku jeho přijetí byly skutečnosti, kterými bylo odůvodněno snížení podpory, promlčeny.

- 12 Svým opravným prostředkem Soudu vytýká, že v bodech 81 a 91 napadeného rozsudku tento žalobní důvod zamítl, když uvedl, že chování, které jí je vytýkáno, musí být považováno za pokračující nesrovnalost ve smyslu čl. 3 odst. 1 druhého pododstavce nařízení č. 2988/95.
- 13 Tento jediný důvod opravného prostředku se dělí na dvě části, přičemž první se týká situace lodi Pondal a druhá lodí Sonia Rosal a Periloja.
- 14 Je třeba nejdříve přezkoumat druhou část.

K druhé části jediného důvodu opravného prostředku: loď Sonia Rosal a Periloja

- 15 V rámci druhé části jediného důvodu opravného prostředku navrhovatelky uplatňuje, že nesrovnalost vzniklá odplutím lodí Sonia Rosal a Periloja z Angoly není pokračující ve smyslu pojmu „pokračující nesrovnalosti“ uvedeného v čl. 3 odst. 1 druhém pododstavci nařízení č. 2988/95, ale jednorázová, a že okamžik, od kterého začala běžet promlčecí doba, je únor 1995, doba, ve které tyto lodě opustily angolské vody.
- 16 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 1 odst. 2 nařízení č. 2988/95 se nesrovnalostí rozumí porušení právního předpisu Společenství vyplývající „z jednání nebo opomenutí“ hospodářského subjektu.

- 17 Pokud opomenutí, které je příčinou porušení dotčeného právního předpisu Společenství, pokračuje, je nesrovnalost „pokračující“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 druhého pododstavce nařízení č. 2988/95.
- 18 Soud správně v bodě 91 napadeného rozsudku jednak rozhodl, že na skutečnosti vytýkané, co se týče lodí Periloja a Sonia Rosal, musí být pohlíženo jako na pokračující nesrovnalost ve smyslu tohoto ustanovení, a jednak, že čtyřletá promlčecí doba začala běžet „ode dne, ke kterému nesrovnalost skončila“, v tomto případě tedy dne 20. května 1996.
- 19 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v části B přílohy I nařízení Komise (EHS) č. 1956/91 ze dne 21. června 1991, kterým se provádí nařízení č. 4028/86 (Úř. věst. L 181, s. 1), jsou žadatelé o finanční podporu Společenství upozorněni na skutečnost, že udělení takové podpory podléhá zejména skutečnosti, že společnost se smíšenou účastí je určena pro využití zdrojů rybolovu, které se nacházejí ve vodách dotčené nečlenské země Společenství.
- 20 Vyplyvá z napadeného rozsudku, že navrhovatelka se zavázala dle požadavku stanoveného rozhodnutím o udělení podpory ve spojení s použitelnými předpisy, že bude využívat zdroje angolských vod s loděmi Periloja a Sonia Rosal po dobu tří let, tedy až do 20. května 1996.
- 21 Navrhovatelka tedy nemůže tvrdit, že k nesrovnalosti došlo až v únoru 1995. I když totiž nesrovnalost začala v této době, když předmětné lodě opustily Angolu, pokračovala až do konce tohoto tříletého období.

- 22 Z předchozích úvah vyplývá, že druhá část jediného důvodu opravného prostředku musí být zamítnuta.

K první části jediného důvodu opravného prostředku: lod' Pondal

- 23 V rámci první části navrhovatelka uvádí dva body.
- 24 Tvrdí zaprvé, že informace, která je důvodem odnětí finanční podpory, byla získána po neplatném vyšetřování, které bylo zahájeno více než čtyři roky poté, kdy došlo k nesrovnalosti, tedy ke ztroskotání, a zadruhé, že promlčecí doba týkající se sdělení chybné informace uplynula.

Ke druhému bodu

- 25 Ve druhém bodu, kterým je třeba se zabývat nejdříve, navrhovatelka uplatňuje, že sdělení chybné informace mělo být považováno za jediné porušení, ke kterému došlo ke dni, kdy bylo sděleno. Dnem počátku běhu promlčecí doby tedy není den, kdy Komise chybu objevila.
- 26 Toto výše uvedené tvrzení je správné. Napadené rozhodnutí bylo totiž přijato na základě čl. 44 odst. 1 nařízení č. 4028/86. Jak vyplývá z napadeného rozhodnutí vykládaného ve spojení s dopisem ze dne 26. července 1999, na který se odvolává,

snížila Komise podporu původně udělenou projektu navrhovatelky z důvodu, že navrhovatelka nerespektovala podmínky uvedené v rozhodnutí o udělení podpory a použitelné předpisy Společenství tím, že po dobu tří let nevyužívala zdroje rybolovu Angoly. Komise uvedla v tomto rozhodnutí pouze podpůrně, že skutečnost, že navrhovatelka nesdělila při podání žádosti o vyplacení první části podpory, tedy dne 10. května 1993, že loď Pondal ztroskotala dne 13. ledna 1993, byla závažným porušením.

- 27 Stejně jako v případě lodí Sonia Rosal a Periloja pokračovala nesrovnalost týkající se třetí lodi, která byla součástí projektu, až do konce tříletého období, tedy až do 20. května 1996, dne, který je tedy dnem počátku běhu promlčecí doby.
- 28 Z toho vyplývá, že Soud se dopustil chybného právního posouzení tím, že v bodech 81 a 82 napadeného rozsudku shledal, že co se týče lodi Pondal, promlčecí doba začala běžet ode dne 5. října 1999.
- 29 Nicméně, i když odůvodnění rozsudku Soudu vykazuje porušení práva Společenství, ale výrok se jeví jako opodstatněný z jiných právních důvodů, opravný prostředek musí být zamítnut (rozsudek ze dne 9. června 1992, *Lestelle v. Komise*, C-30/91 P, Recueil, s. I-3755, bod 28; rozsudek ze dne 13. července 2000, *Salzgitter v. Komise*, C-210/98 P, Recueil, s. I-5843, bod 58, a rozsudek ze dne 10. prosince 2002, *Komise v. Camar a Tico*, C-312/00P, Recueil, s. I-11355, bod 57).
- 30 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že dopis Komise ze dne 26. července 1999 byl úkonem, který se týká vyšetřování, jak to připouští navrhovatelka v bodě 47 svého opravného prostředku. Tento dopis se týkal zejména postižení nesrovnalostí a snížení podpory v závislosti na podrobnostech ztroskotání lodi Pondal. Přerušil promlčecí dobu, důsledkem čehož bylo, že stíhání nebylo promlčeno.

- 31 Není možno tvrdit, jak to činí navrhovatelka, že nesrovnalostí je chybná informace, a že v důsledku toho je dnem počátku běhu promlčecí doby 20. květen 1994, den, ke kterému navrhovatelka španělským orgánům oznámila ztroskotání lodi Pondal. Jak vyplývá z bodu 26 projednávaného rozsudku, tato informace není relevantní pro to, aby byla nesrovnalostí odůvodňující napadené rozhodnutí.
- 32 Není také možno spokojit se s tím, že skutečnosti uvedené příjemcem podpory jsou existující a kontrolovatelné. I za předpokladu, že by Komise porušila svoji povinnost náležitě péče, nevyplývalo by z toho, že promlčecí doba začala běžet přede dnem, kdy povinnost navrhovatelky využívat zdroje rybolovu Angoly skončila.
- 33 Druhý bod tedy nemůže být přijat.

K prvnímu bodu

- 34 Co se týče prvního bodu, stačí konstatovat, že je postaven na chybném předpokladu. Jak totiž bylo řečeno v bodě 26 projednávaného rozsudku, relevantní nesrovnalostí je skutečnost, že navrhovatelka nevyužívala zdroje rybolovu Angoly po dobu tří let s lodí Pondal nebo náhradní lodí, a není jí ztroskotání této lodi, i když k němu došlo před zahájením projektu.
- 35 Za těchto okolností není na místě rozhodnout o přípustnosti tohoto bodu zpochybňované Komisí.

- 36 V důsledku toho musí být první část jediného důvodu opravného prostředku zamítnuta.
- 37 Ze všech předchozích úvah vyplývá, že opravný prostředek musí být zamítnut.

K nákladům řízení

- 38 Článek 122 odst. 1 jednacího řádu stanoví, že není-li opravný prostředek opodstatněný, rozhoduje Soudní dvůr i o nákladech řízení. Podle čl. 69 odst. 2 téhož jednacího řádu, který se použije na řízení o opravném prostředku podle jeho článku 118, bude účastníku řízení, který byl ve sporu neúspěšný, uložena náhrada nákladů řízení, pokud účastník, který byl ve sporu úspěšný, náhradu nákladů ve svém návrhu požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení ve svém návrhu a José Martí Peix SA byla ve sporu neúspěšná, je namístě jí uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

- 1) **Opravný prostředek se zamítá.**
- 2) **José Martí Peix SA se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Podpisy.